

ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

КВІТЕНЬ, 2024

СВІДЧЕННЯ ОДНОГО БЛАГОВІСНИКА: МОХАММЕД БХАТ

Мохаммед проповідував Євангеліє в Індії доти, доки не прийняв мученицьку смерть. Однак ті, кого він навчав, продовжували приносити вічні плоди, попри сильний опір

БУТИ ВІРНИМ СВІДКОМ

Учні Христа мають бути вірними свідками. З насіння вірного свідчення Бог сильний виростити вічний плід. Іноді ми не можемо досягнути Його шляху, оскільки Божі мудрість і могутність нескінченно перевершують наші.

Ахмед пам'ятав про це, коли ризикнув подарувати Новий Завіт мусульманинові на ім'я Мохаммед. Бог використав вірне свідчення Ахмеда, щоб покликати Мохаммеда стати євангелістом і заснувати церкви в одному з найнебезпечніших регіонів Індії. Вірно несучи служіння, Мохаммед привів до Христа мусульманина Махмуда. Незабаром Махмуд також почав свідчити й розповсюджувати Біблію серед своїх колишніх єдиновірців.

Ісламісти не могли змиритися зі свідченням Мохаммеда про Христа й у липні 2015 року окропили насіння праці благовісника його кров'ю, що принесло щедрий урожай. Махмуд та інші нововернені мусульмани продовжували своє служіння Христу — за будь-яку ціну й не маючи впевненості в результатах.

На наступних сторінках інформаційного бюлетеня ви прочитаєте історії Ахмеда, Мохаммеда та Махмуда, а на нашому сайті ми поділимося натхненним свідченням ще одного їхнього учня: www.vom-ru.org/india.

З повагою,
Ерік і Хьон Сук Фолі

БОРОТЬБА ЗА СВОБОДУ КАШМІРУ

Молодий чоловік, який вважав своїм обов'язком узяти зброю в боротьбі за свободу Кашміру, тепер готовий віддати життя, щоб люди могли отримати справжню свободу в Христі.

Релігійний і культурний розрив між регіоном Кашмір та рештою Індії величезний: хоча 97 % із 4 млн жителів Кашмірської долини є мусульманами, майже 81 % населення країни складають індісти. Цей релігійний та культурний дисбаланс ще більше підсилює давню напруженість та насильство, які виливаються в ісламські повстання.

На початку 1990 року, коли угруповання бойовиків почали кидати виклик домаганням Індії на суверенітет гірської Кашмірської долини, 27-річному Ахмеду було неважко вибрати, на чий бік стати. Він вважав бойовиків борцями за свободу. Ці переконання ґрунтувалися на зв'язках його сім'ї із сусіднім Пакистаном, який із 1947 року оскаржує з Індією контроль над переважно мусульманським Кашміром. «Ситуація стала вкрай нестабільною, — згадує Ахмед. — Навіть під час азану, мусульманського заклику до молитви, імами вигуквали: "Воля! Воля! Воля — нашому народу!" Ненависть опанувала людей, і вони почали нетерпимо ставитися до індійців».

Озброєні терористичні угруповання наполягали, аби сім'ї віддавали до їхніх лав своїх синів. Молодих людей переконували, що якщо вони загинуть, то опиняться в раю. Багато друзів Ахмеда проходили навчання в сепаратистському таборі, розташованому в контрольованій Пакистаном частині Кашміру, і молодий чоловік вважав своїм обов'язком приєднатися до них.

НЕВИННА ЖЕРТВА КОНФЛІКТУ

Якось на вулицях села, в якому жив Ахмед, відбулися сутички між бойовиками та солдатами. Того дня молодий чоловік був удома з дружиною й двома маленькими синами, але, коли наступного дня він пішов подивитися на наслідки зіткнення, побачене глибоко вразило його. «Вулиці було заповнено трупами, — розповідає він. — Важко було розібрати, хто заги-

нув — солдати армії, бойовики чи твої брати та сестри». Проходячи поміж тілами мертвих, Ахмед побачив тіло близького друга. Смерть і руйнування змінили його ставлення до повстанського руху, і він зненавидів ідею насильства та жорстокості.

Через два місяці до села прийшли індійські солдати й заарештували 25 чоловіків, зокрема й Ахмеда, за підозрою в причетності до повстання. Перш ніж заарештованих відправити до трудового табору, їх били й допитували. «Мене прив'язали до електричного стовпа», — згадує Ахмед. Оскільки він розмовляв тією ж мовою, що й солдати, через три дні йому вдалося перекопати їх звільнити його.

Коли Ахмед повернувся додому, мати порадила йому тікати до сусіднього міста, де безпечніше. Туди 1991 року він і перевіз свою сім'ю.

ЖИТТЯ У СВІТЛІ

Травма, завдана Ахмедові в Кашмірі, й стрес, спричинений вимушеною втечею з рідного села, призвели до того, що він почав пити, а це, своєю чергою, викликало захворювання, яке вимагало госпіталізації.

Сестра Ахмеда, яка жила в тому самому місті й недавно стала християнкою, попросила пастора своєї церкви помолитися за брата, і той відвідав його у лікарні. Пастор розповів Ахмедові про Ісуса Христа й прочитав кілька віршів із Біблії, серед яких уривок із 2 Книги Хроніки 7:14, де написано: «... і впокоряться люди Мої, що над ними кличеться Ім'я Моє, і помоляться, і будуть шукати Ім'я Мого, і повернуть зо злих своїх доріг, то Я вислухаю з небес, і прощу їхній гріх, та й вилікую їхній Край!».

«Коли я почув ці втішні слова, — розповідає Ахмед, — то повірив в Ісуса й за тиждень отримав зцілення від хвороби. Це диво додало мені впевненості в тому, що я насправді можу покластися на Нього, і я почав постійно молитися».

Коли сім'я та друзі Ахмеда дізналися, що він залишив іслам, аби слідувати за Христом, вони відвернулися від нього. «Хоча зі мною поводитися жорстко, — пояснив християнин, — я не відмовився від віри, а хотів привести своїх близьких до Ісуса».

Ахмед почав вивчати Біблію й приєднався до невеликої домашньої церкви, що складалася з чотирьох віруючих. Після хрещення 10 травня 1992 року він відчув покликання проповідувати про любов Христа сусідам-індуїстам.

У жовтні Ахмед почув, як приїжджий пастор прочитав уривок із Книги пророка Ісаї 6:8, де Господь запитує: «Кого Я пошлю, і хто піде для Нас?» Ахмед і троє інших чоловіків відповіли так само, як Ісаї: «Ось я, пошли Ти мене!». «Я хотів проповідувати Євангеліє, — згадує Ахмед. — Пастор сказав, що я живу в індуїстській країні, де панує непроглядна духовна імла, тому мені слід нести сюди світло».

СТІНА ОПОРУ

Ахмед та інші благовісники взяли на себе обітницю поширювати Євангеліє по всьому місту протягом наступних семи років, щодня свідкуючи про Христа п'ятдесяти сім'ям. «Я був дуже радий проповідувати Добру звістку, — розповідає Ахмед, — проте недостатньо знав Біблію».

Пастор церкви погодився щоранку допомагати Ахмеду вивчати Слово Боже, після чого молодий чоловік ішов ділитися тим, що дізнався.

Територія, де несли служіння Ахмед та його співпрацівники на ниві Божій, перебуває під контролем індуїстської націоналістичної організації «Раштрія

Члени ісламістського угруповання «Хізб уль-Муджахідін» погрожували вбити Ахмеда, якщо він не припинить проповідувати Добру звістку про Христа. Софі Сухайль / Alamy Stock Photo

Сваямсевак Сангх» (РСС — Союз добровільних слуг батьківщини), члени якої переслідують християн, прагнучи перетворити Індію на виключно індуїстську державу. «Ми знали, що Ісуса били, — розповів Ахмед. — Тому також були готові зазнати побиття».

Більшість індуїстів ставилися до благовісників з повагою й прислухалися до їхнього послання, багато навіть увірували в Христа. Лише зрідка виникали суперечки про релігію.

Однак згодом про вплив християн у суспільстві стало відомо войовничим індуїстам. І одного разу, коли чоловіки свідчили про Господа, їх оточили й почали бити члени РСС. «Мене побили, — згадує Ахмед, — і сказали ніколи більше туди не повертатися».

Проте команду Ахмеда не зупинили погрози. Незважаючи на подальшу конфронтацію з членами РСС, вони продовжували проголошувати Євангеліє доти, доки наприкінці 1999 року не виконали свою семирічну обітницю. «Багато хто в місті прийшов до Господа, — згадував Ахмед. — Моя команда заснувала сім успішних церков».

Невдовзі Ахмедові наснився сон, у якому він побачив долину, залиту кров'ю. «Уранці я зрозумів, що означав цей сон, — розповідає він, — і сказав дружині: "Я їду до Кашміру"».

ВІДДАНИЙ УЧЕНЬ

Повернувшись до Кашміру, щоб нести служіння разом із іншими місцевими євангелістами, Ахмед зустрів мусульманина на ім'я Мохаммед Бхат. Він дав йому Новий Завіт. Слово Боже змінило життя Мохаммеда. «Він почав відвідувати нашу щотижневу молитовну зустріч і свідчити навколишнім про свою віру, — згадує Ахмед. — Так він отримав покликання служити Ісусові».

Незабаром Мохаммед став відомий як безстрашний і пристрасний віруючий, який не міг мовчати про Христа. Незважаючи на ризик протидії з боку

ісламських екстремістів, він сміливо навчав нововернутих християн і поширював Біблію та диски з фільмом «Ісус» по всьому Кашміру. Багато хто в регіоні, навіть мусульмани, вважали Мохаммеда лідером християнської церкви.

Мохаммеду почали загрозувати смертю, і Ахмед невдовзі також зіткнувся із власними погрозами. «Мої ближні — друзі, родичі, сусіди стали відвертатися від мене, — розповідає Ахмед. — Мулла видав проти мене фетву (публічне засудження з боку ісламського лідера. — Прим. ред.). Я пережив важкі часи, але Бог був зі мною. Мене залишили друзі, але не Він». Ахмед подвоїв зусилля щодо євангелізації.

Після нападу Ахмед трохи змінив свої методи роботи й почав залишати касети та друковані Біблії в автобусах та інших громадських місцях. «Я отримував багато погроз від ісламських бойовиків, — говорить він, — але спроби ворога людських душ не змогли перешкодити мені служити істинному Богу».

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ НА ПОРОЗИ

Протягом наступного десятиліття Ахмед неодноразово отримував погрози й зазнавав побиття за своє служіння. Найбільш тривожним ультиматумом став лист від кашмірського ісламістського терористичного угруповання «Хізб уль-Муджахідін» (із араб. «Партія святих борців»). Угруповання прагне незалежності від Індії та союзу з Пакистаном — мети, яку колись поділяв Ахмед. «Коли я побачив, що в поштову скриньку прийшов лист, — сказав Ахмед, — я так злякався його прочитати».

Попередження у листі було недвозначним: «Припини проповідувати народу Кашміру Ісуса, інакше ми застрелимо тебе». Той факт, що терористи мали адресу Ахмеда, попри те, що він десятки разів переїжджав, намагаючись захистити свою сім'ю, неабияк налякав його. «Я вирішив поїхати в інше місто, — розповів він. — Того ж вечора я став навколішки і... виразно почув голос: "Ахмеде, чого ти боїшся?"»

Напруженість у Кашмірській долині наростає через територіальні суперечки між Індією та Пакистаном

Біля красивих озер Кашмірської долини збирається чимало люду

І знову Ахмед підкорегував свою роботу, щоб ще більше забезпечити сім'ю, проте залишився віddаним справі проголошення Євангелія, попри ймовірність того, що це може коштувати йому життя. Якось уночі Ахмедові зателефонувала дружина Мохаммеда й розповіла, що ввечері 1 липня 2015 року четверо бойовиків у масках удерлися до них додому, вивели її чоловіка надвір і розстріляли.

ЗМАГАННЯ ТРИВАЄ

Майже через десять років після смерті Мохаммеда, Ахмед продовжує бачити наслідки його вірності та впливу, куди б він не йшов. «Коли я проповідую, то зустрічаю багатьох віруючих і тих, хто шукає Бога, які навернулися до Господа або дізналися про Нього через Мохаммеда, — говорить він. — Я вітаю мого друга й одного разу знову побачу його віч-на-віч. На небесах цього Божого воїна очікує величезна нагорода».

У період із 2000 до 2019 року Ахмедові з сім'єю довелося переїхати 185 разів, у середньому десять разів на рік. Він продовжує вживати розумних заходів самозахисту, водночас не піддаючись страху. Він знає, що Бог із ним. «Мою працю ще не завершено, — вірить він. — Бог має великий план і мету для мого життя. І ніхто не зможе стерти мене з лиця землі доти, доки цей Його план не здійсниться».

Ахмеду та його родині не погрожували вже впродовж кількох років, утім він знає, що ситуація може змінитися будь-якої миті. Мета Ахмеда — заснувати домашні церкви у кожному з десяти районів Кашміру та навчати лідерів по всьому регіоні. Нині церкви вже є у чотирьох районах. «У Бозі ми можемо все! — стверджує служитель. — Якщо Бог за нас, то ми можемо йти вперед».

Пам'ятаючи про це, Ахмед очікує, що його служіння продовжуватиме зростати, чого б це не коштувало. «Переслідування — це складова частина служіння, — пояснює він. — У Біблії, коли приходять переслідування, служіння зростає. Я хочу побачити великі зміни серед народу Кашміру. І якщо мене вб'ють, що ж, я "змагався добрим змагом, свій біг закінчив, віру зберіг"!».

ВІДБУДУВАТИ МОЛИТОВНУ КІМНАТУ

Після того, як будинок Махмуда було зруйновано, а його наставник прийняв мученицьку смерть, він узяв на себе нове зобов'язання.

Якось 2010 року, коли Махмуд молився у мечеті, його раптово охопило бажання дізнатися більше про Ісуса Христа. Він розповів це комусь зі свого села, і його направили до християнина на ім'я Мохаммед Бхат.

Незважаючи на те, що багато мусульман шанують Ісуса (Ісу) як пророка, вони не мають біблійного розуміння того, Ким насправді є Христос. «Я любив Ісуса, — розповів 40-річний Махмуд, сидячи в молитовній кімнаті, яку він облаштував у себе вдома, — проте не знав, як жити з Ним. Мохаммед запропонував розповісти мені більше про Христа й про Біблію».

НЕБЕЗПЕЧНА ТАЄМНИЦЯ

Мохаммед був відомий тим, що допомагав бідним і скривдженим, а тому мав велику повагу в Кашмірській долині. Він заснував кілька домашніх церков, очолював програми з учнівства для новонавернених із ісламу і розповсюджував Біблію та диски з фільмом «Ісус» по всьому регіону.

За часів служіння Мохаммеда мусульманські екстремісти прагнули зупинити поширення християнства в Кашмірі, водночас виборюючи автономію від центрального уряду Індії.

Під час зустрічі з Мохаммедом Махмуда зачарувало почуте про Ісуса Христа. Чоловіки почали регулярно вивчати Біблію, і невдовзі Махмуд тимчасово оселився недалеко від Мохаммеда, щоб не долати шлях у кілька годин для кожного заняття з наставником.

Що більше Махмуд вивчав Слово Боже, то більше в нього з'являлося бажання залишити іслам. Через шість тижнів після початку занять про вчення та чудеса Ісуса Махмуд увірував у Христа. «Я був приголомшений чудесами, які Він творив, і переконаний, що це істина, — згадує Махмуд. — Я знайшов спокій у житті».

Махмуд повернувся у своє село, готовий свідчити односельцям про біблійного Ісуса Христа. Він почав із того, що розповів про почуте від Мохаммеда дружині та 8-річній доньці, які незабаром також увірували.

Потім Махмуд поділився Євангелієм із п'ятьома друзями й подарував кожному по Біблію, які отримав від Мохаммеда. Незабаром п'ять із трьохсот сільських сімей почали щонеділі таємно збиратися в будинку Махмуда на богослужіння.

Однак згодом їхню таємницю було розкрито. 2011 року, коли Махмуд та його родина перебували в гостях у великому місті Срінагар, де Махмуд раніше працював поденником, група мусульман зруйнувала їхній будинок. Після того, як сусід зателефонував і розповів про напад, сім'я вирішила не повертатися додому.

У Срінагарі, одному з кількох осередків ісламського екстремізму в Кашмірі, Махмуд та його родина приєдналися до невеликої, нещодавно створеної домашньої церкви. І хоча євангеліст і тут хотів проповідувати Боже Слово мусульманам, він боровся зі страхом.

«Християни, які живуть в орендованому житлі, бояться, що коли про їхню віру дізнаються, їх можуть будь-якої миті виставити на вулицю, — пояснює він. — Наш будинок було зруйновано, тому я змушений був дбати про дах над головою для дружини та доньки».

Однак Махмуд та його сім'я були не єдиними, хто на той момент перебував у небезпеці.

ТРАГІЧНА ЗВІСТКА

Непохитна віра та самовіддане служіння Мохаммеда не оминули увагу бойовиків, які ввечері 1 липня 2015 року прийшли в масках до будинку благовісника й застрелили його.

Мусульманські екстремісти ревно протистоять поширенню християнства в Кашмірській долині, де ніс служіння Мохаммед

Після вбивства Мохаммеда християни Кашмірської долини занепокоїлися і боялися навіть говорити про його смерть. Коли Махмуд дізнався про загибель Мохаммеда, його дух надломився. «Час, який я провів із ним, був надзвичайно важливим. Саме він привів мене до Господа, — згадує Махмуд. — Ця втрата підірвала мою віру. Але я молився, і Бог зміцнив мене».

2018 року в серці Махмуда зародилося нове бажання. Він вирішив повернутися до свого села й відбудувати будинок своєї сім'ї. «Я хвилювався, що щось знову може статися з моїм будинком або з сім'єю, — згадує він, — але залишався твердим у вірі. Я вирішив довіритися Богові й відбудувати будинок».

Після того, як сім'я переселилася в нове житло, Махмуд знову почав проповідувати Євангеліє. «Я був переконаний, що маю готувати учнів, — розповідає він. — Я думав: "Якщо я знаю істину, інші також мають знати її"».

Бог використав Махмуда, щоб привести до Христа десять сімей, і вони почали таємно збиратися у нього вдома для поклоніння. «Ми стали молитися всією сім'єю, — розповідає він. — Тоді я сказав друзям, що збудував щось на кшталт молитовної кімнати, тож якщо вони хочуть, то можуть приходити і молитися там. Так усе й почалося».

Нещодавно Махмуд закінчив шестимісячний курс вивчення Біблії в Срінагарі. Він пройшов його, щоб краще пояснювати мусульманам Євангеліє та Писання. Оскільки благовісник не вмів ні читати, ні писати, для вивчення Слова Божого він використовував аудіо-Біблію й диктував свою роботу колезі, який записував її. Махмуд закінчив курс із відзнакою.

Нещодавно християнин дізнався, що мусульмани, які зруйнували його будинок, були із сусіднього села. «Я зазнав це в ім'я Христа, — каже він. — Бог простив мені, тому і я прощаю їм».

НОВИЙ ШЛЯХ

Вплив Мохаммеда у житті Махмуда зберігається й досі. Близько п'яти років тому переважно мусульманське село здивувало Махмуда, обравши його своїм керівником. Благовісник знає, що його не обрали б, якби Мохаммед колись не проповідав йому Євангеліє. «Мене обрали головою села через те, як змінився мій характер, коли я став християнином, — упевнений Махмуд. — Люди знають, що християни не роблять... аморальних учинків і займаються благодійністю. Вони вважають за краще, щоб я був християнином».

Будучи сільським головою, Махмуд відповідає за розподіл федеральної допомоги серед нужденних членів громади. Він також є посередником між селянами та місцевим самоврядуванням у питаннях інфраструктури та комунальних послуг. «До мого приїзду до цього села не було під'їзної дороги, — розповідає він. — Відколи я став старійшиною — проклали дорогу, і всі мешканці дуже задоволені».

Махмуду подобається керувати своєю громадою, однак він прославляє за цю можливість Бога. «Я не заслужив, щоб мене обрали, — пояснює він. — Це Бог, Якому я поклоняюся, вивів мене на такий рівень у суспільстві, і я вдячний Йому. Саме Його силою я служу людям і проголошую їм Євангеліє». Жителі села знають, що Махмуд — християнин, проте він вважає, що його сім'я може знову зазнати напад, якщо стане відомо, що він очолює церкву. «Якщо бойовики дізнаються, що у нас є церква, вони знову придуть і зруйнують [наш дім]», — зітхає він.

Хоча Махмуд намагається уникати переслідувань, у якомусь сенсі він вітає їх. «Я готовий до переслідувань, — говорить відважний християнин. — Ісус Христос ніс на плечах важкий хрест. Я готовий нести свій хрест так само, як Він».

Махмуд вірить у силу молитви. Вірний Богу служитель просить наших читачів молитися про захист його сім'ї та будинку, а також за його майбутнє служіння у Кашмірі. «Моліться за моє село, а також за тих, хто мене переслідує, — просить він, — щоб і вони пізнали Христа. Я хочу, щоб мій вплив зростав, щоб Христос міг використати мене для проповіді Євангелія в усьому регіоні».

ПЕРЕСЛІДУВАНІ ЗА СПРАВУ ХРИСТА

1989 року, коли Рахімові виповнилося лише 14 років, він став членом мусульманського сепаратистського угруповання «Ель-Джихад», що діє на півночі Індії, хоча підліток не поділяв ідеології повстанців.

1993 року Рахіма схопили індійські військові й утримували під вартою. Юнак пережив жорсткі допити, під час яких його примушували надати інформацію про повстанців. Коли ж Рахіма звільнили, він відчував лише розпач і незадоволення. «Я не міг знайти Аллаха, — пояснює Рахім. — Це було надзвичайно важливо, оскільки [в мусульманській релігії] страх перед Аллахом — понад усе. Нам ніколи не говорили, що Аллах — твій друг і любить тебе».

2002 року Рахім одружився і йому потрібно було знайти спосіб забезпечувати сім'ю, тож він став водієм таксі. Саме ця робота принесла можливість отримати відповідь на його духовні пошуки. . .

Якось 2004 року пасажир поклав руку Рахімові на плече й сказав: «Нам треба поговорити». «Пастор Ахмед сказав мені, що Бог завжди зі мною, — розповідає Рахім, — і я можу поділитися з Ним усім, що мене гнітить. Ці слова торкнулися мого серця».

Ахмед навчив Рахіма молитися і шукати Бога. Потім він запитав: «А ти чув про Христа?» Відповідно до ісламського вчення, Рахім вважав Ісуса пророком, проте Ахмед розповів йому більше про життя і вчення Господа. Так чоловік прийняв Його як свого особистого Спасителя.

На той час Рахім та його дружина стали батьками, і чоловік почав розповідати своїм двом дітям про Бога та вчити їх молитися. Коли інші члени родини дізналися про це, вони вигнали молоду сім'ю з дому. Однак Бог обернув це на добро. У Рахіма з'явилася можливість відкрито пояснювати Євангеліє дружині та дітям. І хоча спочатку дружина чинила опір, зрештою вона теж повірила у Христа.

ЛЮБОВ ПАСТІРЯ

2009 року Ахмед спонукав подружжя записатися на програму вивчення Біблії, яку проводив християнин на ім'я Мохаммед Бхат. Мохаммед також прийшов до віри в Христа завдяки свідченню Ахмеда. «Мохаммед був особливо людиною, — згадує Рахім. — Він заходив у мечеть і молився в ім'я Ісуса».

Мохаммед був відомий тим, що допомагав бідним та стражденим. Служіння цієї людини відображало його глибоку віру в Бога. Він був непохитним свідком Христа, який терпляче будував стосунки з мусульманами та проповідував їм Євангеліє. Рахім багато навчився у Мохаммеда.

Після завершення біблійного навчання Рахім приєднався до Мохаммеда у служінні благовістя серед місцевої спільноти, що складалася здебільшого з ісламських фундаменталістів. Якось 2011 року до приміщення, де Мохаммед проводив вивчення Біблії, увірвалися мулли й звинуватили Мохаммеда та Рахіма у протизаконній релігійній діяльності. Вони викликали поліцію, яка затримала благовісників.

Мохаммед і Рахім провели 13 днів у крихітній брудній камері серед злочинців, де вони зазнали чимало знущань. Під час утримання під вартою Мохаммед неодноразово підтримував Рахіма і закликав зосередити свій погляд на Богові.

Зрештою поліція віддала християн муллам, які тримали їх під замком в ісламській школі упродовж п'яти днів. «Весь цей час, — розповідає Рахім, —

вони намагалися переконати нас, що наша віра хибна». Зробивши незліченні спроби чинити тиск на чоловіків, щоб змусити їх повернутися в іслам, і не досягнувши бажаного, мулли змінили тактику. Вони відвезли їх додому і стали регулярно приносити їм їжу та подарунки, водночас наглядаючи, чи не відновили вони свою християнську діяльність.

ВІДДАЛЕННЯ І ПОВЕРНЕННЯ

Тиск і постійний контроль з боку мулл не збентежили Рахіма. Однак почуття байдужості інших християн після повернення додому справило на нього негативний вплив. «Ніхто навіть не подзвонив мені, щоб дізнатися про моє самопочуття», — зітхає він. Багато кашмірських християн не довіряють тим, кого не знають особисто, навіть своїм по вірі. Вони живуть у такій невпевненості, що не наважуються звертатися до інших. «Поступово я почав віддалятися від Бога», — згадує Рахім.

Потім, зимовим днем 2013 року, Рахім почав кашляти кров'ю. Визначивши, що легені чоловіка вражені, лікарі не залишили йому надії.

Незважаючи на те, що Рахім віддалився від Бога, він згадав пісню-молитву, яку колись співав: «Боже, згадай мене; згадай мене, Господи». Зібравши останні сили, чоловік заспівав її.

Коли, через десять років, Рахім згадував про це, його очі наповнилися сльозами. «Раптом я відчув подих вітерця, що пронизав мене, — розповідає він. — Після чергового огляду лікарі сказали: "У тебе немає жодних проблем зі здоров'ям"».

Чудове зцілення пробудило Рахіма до любові й заклику Христа. Однак із моменту оновлення віри Рахіма його життя не стало вільним від проблем і горя.

Мученицька смерть наставника була жахливою. «Коли я побачив [новини], — згадує Рахім, — я був вражений, тому що не зустрічав нікого, подібного до Мохаммеда, з такою вірою, як у нього». Його приклад зміцнює Рахіма, й тепер він намагається наслідувати Мохаммеда в його посвяті молитві, євангелізації та піклуванню про нужденних. Він із радістю ходить лікарняними палатами і молиться за хворих і страждених в ім'я Ісуса.

Рахім розповідає, що він «проповідує Євангеліє всім, кому це можливо». І при цьому він наслідує приклад свого наставника. Він знайомиться з людьми, вислуховує їхні історії, а потім, у контексті особистих стосунків, знайомить їх із євангельською істиною.

Рахім також бачить, що роботою служителя є виховання молодих віруючих, тому він дбає про те, щоб виростити своїх дітей вірними. «Я намагаюся йти шляхом, який проклав для нас Господь, — пояснює Рахім. — Я хочу, щоб моя сім'я була сильною і твердою у вірі. Вони мають бути мужніми, щоб продовжувати цю спадщину».

ВІРУЮЧІ МУСУЛЬМАНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ В ІНДІЇ ЗАЗНАЮТЬ ПЕРЕСЛІДУВАНЬ, І ВИ МОЖЕТЕ ЇМ ДОПОМОГТИ!

У більшій частині Індії гоніння на християн походять від індуїстів, проте в Кашмірській долині, де проживає 97 % мусульман, багато віруючих мусульманського походження зазнають переслідувань і стають мучениками за вірне свідчення про Христа!

Незважаючи на небезпеку, Махмуд (стор. 6) говорить: «Я готовий до переслідувань. Ісус Христос ніс на плечах важкий хрест. Я готовий нести свій хрест так само, як Він».

«Голос мучеників» підтримує кашмірських християн, таких як Махмуд, заснувавши для віруючих мусульманського походження «безпечний дім» та навчальний центр.

Нині у «безпечному домі» знайшли притулок п'ятнадцять віруючих мусульманського походження. Там вони живуть упродовж шести місяців і отримують їжу та навчальні ресурси, які допомагають їм залишатися вірними свідками навіть у найважчих умовах.

Допоможіть нам надавати безпечне житло, їжу та навчальні ресурси вірним християнам мусульманського походження!

Пожертвування, отримані понад необхідну для експлуатації «безпечного дому» суму, буде направлено на інші види допомоги переслідуваним віруючим в Індії та Південній Азії.

